

BÉKEHARANG

HITMÉLYÍTŐ, HITÉBRESZTŐ ERKÖLCSNEMESÍTŐ LAP.
MEGJELENIK MINDEN HÓ ELSEJÉN

ELŐFIZETÉSI DIJ EGY ÉVRE 2. P. EGYES SZÁM 20 F.
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VI., Felsőerdősor 5. I. emelet.

A fájdalom értéke.

Megszoktuk különböztetni a testi és a lelki fájdalmat. Többnyire az utóbbit tartjuk a súlyosabbnak. A fájdalomról, gondolom, mindig az a legnehezebb, amelyiktől éppen szenvedünk. Akinek a feje fáj, ezt tartja a legelviselhetetlenebbnek, akinek pedig a foga, az a fogfájást vallja a legszörnyűbb fájdalomnak. És így van a lelki bajoknál is. Egy édesanya gyermeke elvesztésekor végtelenül szenved, de ki mondhatná, hogy a feleség fájdalma kisebb ennél? A fájdalom valóban mindig nehéz bárhol és bármilyen alakban jelentkezik. Azért helyes, ha olyankor gondolunk rá, amikor testileg is jól vagyunk. A fájdalom beköszönhet bármikor és bárkinél. Télen és nyáron, gazdagnál és szegénynél, erősnél és gyöngénél. Ebben az órában még nem sejthetjük, hogy milyen szenvedésünk lehet egy órával később. Nézzünk hát a szemébe, hogy tekintet nélkül a fájdalom nemére, mi is a fájdalom és miért van? Eszembe jut, hogy néhány évvel ezelőtt egy tüdőszakorvos mondta nekem, hogy a tüdőbetegségnél az a legnagyobb baj, hogy nem fáj. A legtöbb betegség megjelenését valamilyen fájdalom jelenti be és azonnal elkezdünk védekezni a betegség ellen. A tüdőbajnál általában az emberek csak akkor veszik észre a betegséget, amikor már az erősen előrehaladott, mert semmilyen fájdalmat nem érez az ember. Ezt szeretném ma felhasználni arra, hogy mindnyájunk figyelmét reá irányítsam a fájdalom előnyére, szükségességére. Egyenesen ki akarom mondani, hogy általában mindenféle fájdalom Istentől van, a mi javunkra. A fájdalom védőszer, figyelmeztetés, hogy valami nincs rendben. „Légy részen”, mondja a fájdalom.

A testi fájdalomnál, ha azonnal felfigyelünk, többnyire hamar észre vesszük jótékony célját. Valamilyen módon megbántottuk szervezetünket. A munka is támadás szervezetünk ellen, ha nem váltja fel elegendő pihenés. A sok evés és ivás is megsérthet bennünket éppen úgy, talán még jobban, mint a túl kevés

evés és ivás. Bizonyos, hogy több ember pusztul el a túl sok evéstől, mint a túl kevéstől. De akármilyen testi fájdalom is jelentkezik, felszólítás ez számunkra, hogy lehetőleg orvoshoz menjünk, aki hamarosan meg fogja magyarázni nekünk, hogy mily nagy szükségünk volt a fájdalom után figyelmeztetésre.

És a lelki fájdalom hasonló természetű. Ha valamilyen lelkiismereti kérdés okoz gondot, fájdalmat, nem Isten akar-e beszélni velünk? Legyen az szomorúság, lelki erőtlenség vagy bármily nemű hiány, nem Isten felé kell-e irányítani tekintetünket? Nincsen eset, amikor ne tapasztalnánk, hogy fájdalom, inség és egyéb baj is, mind Isten jóságának eszközei, melyek arra szolgálnak, hogy minket Údvöztetőkhöz — az áldott orvoshoz — irányítsanak. Az Orvos hamar megmagyarázza majd nekünk, hogy miért volt szükségünk a fájdalomra, bajra, nehézségre. Sohasem romlásunkra, de mindig javunkra.

Vegyünk tehát mindent a jó Atya kezéből — javunkra. Fájdalom testi vagy lelki mindig figyelmeztetés, hogy sokkal nagyobb veszedelem fenyeget bennünket. Akkor is, ha a fájdalom valaminek vagy valakinek elvesztése következtében ér minket. Ekkor is az áldott Orvos szólását kell benne meghallanunk. Bizzuk magunkat még ma Őreá, úgy felkészülten állunk itt és semmitől sem félünk és semmi miatt nem zúgódunk. T.

Szolga mindaz, kit vagy a félelem lever, vagy a kicsapongás érdekel, vagy a kívánságok zaklatják, vagy a bosszúság ingerli, vagy a keserűség emészti, mert az mindezeknek szolgálja. (Ambr.)

* * *

Mit használ, ha a hajós a legnagyobb szélvész között kikerülte az örvényeket és szirteteket a kikötőnél pedig hajótörést szenvedett. Nem elkezdeni, hanem bevégezni a jót ez a legnagyobb tökéletesség. (Agoston.)

Naámán — egy kis zsidó- lány — Elizeus és Géházi

— Liebstockl J. —

II.

Egyszer portyázó csapatok mentek ki Síríából és azok Izrael országából egy kis leányt vittek el foglyul és ez Naámán feleségének szolgált. És mondá ez az ő asszonyának: Vajha az én uram szembe lenne azzal a prófétával, aki Samáriában van, kétség nélkül meggyógyítaná őt az ő bélpoklossából. És Naámán beméne és elbeszélé az urának, mondván: Így s így szólott az Izrael országából való leány. (Kir. II. 5/2—4).

Tehát Naámánhoz is közeledett a mentőkegyelem. Még pedig milyen csekély eszköz által. Egy kis zsidó rabszolgaleányon keresztül, akit egy rabló hadjárat alkalmával ejtettek foglyul. Álljunk csak meg egy kicsit a zsidó-lányka előtt. Milyen sivár körülmények közé jutott szegényke: Talán édesanyja mellől ragadták el. Egy megszokott környezetből, hol féltették és vigyáztak rá. Elszakították otthonától, szüleitől, barátnőitől, attól a neki oly kedves helytől, hol felnövekedett és elhurcolták olyan munkára, amelyet eddig talán soha nem kellett neki végezni. Kedves lélek gondold el, hogy a te gyermekedet kiragadják kezedből és durva martalócok elcipelik, vajjon mit érezne ő akkor? Gondold el kedves ifju lélek, hogy mit éreznél te és mi lenne veled és belőled? Letépnék karodat édesanyád nyakáról, nem csókolhatnád meg többé szüleidet és testvéreidet. Fialat testedet durva munkába törnék. Mi lenne belőled? Hogy ebből a kis leányból mi lett, nem tudjuk. A fenti két versben találkoztunk vele azután letünik. De egyet tudunk, hogy ennek az elhurcolt kis zsidó rabszolgaleánynak ez a viselkedése példa gyanánt állhat az Ur gyermekei előtt. Ott dolgozik Naámán felesége mellett és bizonyos, hogy könnyek gyűltek szemébe, ha otthonára gondolt. De egyszerre csak észreveszi, hogy milyen szomorúak az emberek körülötte. Asszonya kisirt szemekkel jár- kel és nem egyszer látja urát kétségbeesetten maga elé meredni. Azután meghallja, amint körülötte beszélnek a dolgról, hogy Naámán mily szörnyű betegségben szenved. A kis zsidó lány elfelejti a maga bánatát, nem törődik a maga nyomorult helyzetével, hanem arra gondol, hogy neki van valamije, ami ezeknek a gazdag, hatalmas embereknek nincsen. Van egy prófétája, akinél Naámán számára is van gyógyulás. És most teljes határozottsággal érzi, hogy át kell adnia ezt a tudatot annak a szegény betegnek és már a következő percben előtör ajkáról a boldog bizonyosság kiáltása: — Vajha az én uram szembe lenne azzal a prófétával, aki Samáriában van, kétség nélkül meggyógyítaná őt az ő bélpoklosságából. — Ez a kis zsidó-

lány nem gondolt bosszura. Nem gondolta azt, hogy: — Nagyon jól van ez így nektek, mert engem elhurcoltatok, hát azért Isten verése van rajtatok. Nem volt kárörvendő és nem tekintett el a dolgok fölött, mint akinek semmi köze ehhez az ügghöz, hanem örömmel ragadta meg az alkalmat, hogy határozott bizonyosságot tegyen arról, amiye neki van és azt az erőt, amelyet ő ismer eljuttassa másokhoz, akik szintén rá vannak arra szorulva.

Isten gyermekei nem kerülnek sokszor idegen környezetbe? Nem kell tapasztalniok az élet küzdelmei között hogy úgy ki vannak ragadva helyzetükből mint a kis rabszolgaleány otthonából. Nem látnak ilyenkor maguk körül szomorú arcokat? Letört embereket? Elcsüggedt bélpoklosokat, akiknek vajmi kevés reményük lehet a gyógyulásra? De bizonytal. Nem látsz magad körül ilyen tehetetlen segítségre szoruló lelkeket. Oh mily sokan vannak ilyenek. És te fölhidod a figyelmüket Jézusra? Ez a kisleány nem a saját helyzete fölött sópánkodott, hanem a prófétával dicsekedett. Kedves lélek, te mit csinálsz? Az élet nehézségei fölött siránkozol, vagy Jézussal és az Ő erejével dicsekedsz? Istennek némely gyermeke úgy el van a maga bajával telve, hogyha maga mellett lát is egy bélpoklost, nem tudja azt mondani: — Vajha te szegény lélek Jézussal találkoznál. — Kedves testvérem, tanul meg ettől a leánykától dicsekedni azzal, kinek hatalma van a lehetetlent is véghez vinni. Hányan sóvárognak igazi szabadulás után. Szabadulás után a gyöttrő aggodalmakból, a jövőtől való félelemből. Szabadulást a mult szörnyű emlékeitől és a jelen nyomorúságaitól. Ne felejtse el, hogy az Ur elvárja azt tőled, hogy te ne emészd magadat azokkal együtt, hanem figyelmüket Őreá irányítsd, aki azt mondta: — Nekem adatott minden hatalom mennyen és földön. És Aki hív és vigasztal: — ... aki hozzám jön, semmiképen ki nem vetem — Tanuld meg, hogy az Ur nem azért enged nehéz helyzetbe jutni téged, hogy te ott elcsüggedj és együtt keseregj a világgal, hanem hogy megdicsőíthesd Őt.

Azután figyelj meg. Ez a kis leány nem magával dicsekedett. Magáról egy szót sem szólt, hanem csupán Isten emberét említette. Nem azt mondta, hogy ő mit csinált, de arról beszélt, hogy hol található meg az Ur gyógyító ereje. És ezt is tanulj meg. Így csináltak később az apostolok. Nem magukról és eredményeikről beszéltek. Sőt, ha a világ elakarta ismerni őket, riadtan tiltakoztak, nem tartván magukat másnak, mint szegény bűnös embereknek, kik Jézus Krisztusban békét találtak. Te is hasonlóképen cselekedj. Törpülj el ön-magad és a világ előtt, hogy annál dicsőbben hirdesse bizonyosságod az Ur erejét és szeretetét.

Folyt. köv.

Mit tervezek ?

De a nemes nemes dolgokat tervel s a nemes dolgokban meg is marad. És. 32, 8.

Mindenkinek vannak tervei, szándékai, elgondolásai. És így nekem is. De mik ezek a tervek? Nemesek-e, az Ur kedve szerint valók-e. Kain gonoszat tervelt, József testvérei is, Judás elgondolása, terve, célja mily dicstelen végre juttatta. Gondold el szivem, a tékozló fiunak is mily tervei lehettek. Hogy építhette a légvárakat, melyek oly csufosan összeomlottak. Égyiké sem volt nemes dolognak tekinthető. Tervek, melyek sötétségben születtek és a sötétség meddő gyümölcsét teremték.

De lehetnek emberileg egész helyesnek látszó tervek és nem oly gonoszok, mint amelyek fentebb élénk állít a biblia. Valakinek terve, gazdagságot, tudományt, vagy emberileg más értékesnek látszó dolgokat megszerezni, de gondold meg lelkem, hogy ennek az örökkévalóság szempontjából van-e valami haszna? Azt a tervet, melyet ma olyan égető fontosnak, szépnek és mindenáron keresztül viendőnek látok, vajjon egy-két, vagy több esztendő múlva is oly szépnek és fontosnak fogom-e látni?

„De a nemes, nemes dolgokat tervel...”

Mind Isten gyermeke nemes dolgokat akarok tervelni. Minden dolgomban az Ő dicsőségét keresni, lelkem üdvét munkálni, mások lelki-üdvéért imádkozni és munkálkodni. Tervem imaéletben buzgóbbnak lenni, jobban hitben élni, tervem a testet indulataival megölelni és lélek szerint járni. Oh mennyi nemes terv egy áldott íghallgatás, vagy olvasás után, mennyi nemes szándék egy-egy elcsendesedés után. Mily nagy vágy, hogy egy szent szolgálatban megdicsőíthessem e halandó testemben Jézust és hogy egy odaadott életen át kiábrázolódhassék bennem az Ő szent lénye és ha emberek azt mondják: — „Látni akarjuk Krisztust.” — Bennem megláthassák. Uram mennyi terv... és a nemes dolgokban meg is marad. Ezekből a szép és nemes tervekből mi maradt meg? Vajjon lehet-e egy háztervrajzában lakni. Egy utitervvel odaérni hová terveztem. Oh Uram, Te látod terveimet, látod mennyi tiszta szándék van életemben, légy könyörületes és add, hogy megis maradhassak azokban, hiszen látod, hogy nincs más céloom, mint veled foglalkozni Uram és hogy az én nyomorult életemen keresztül másoknak szolgálni tudjak. Oh én Uram indíts lelkeket, hogy az én szegény szolgálatomat elfogadhassák és az én szeretteimért el tudják égni az oltárodnál. (l. j.)

Olvasd és terjeszd

a „BÉKEHARANG“-ot!

A tavasz ébredése.

A föld színét minden esztendőben megújítja az Ur. Láthatatlanul, csodálatosan működik Isten keze. Rügyeket, leveleket látunk, megindul az élet.

Lelki életünk is csodálatos, titokzatos. Mikor megtérünk, akkor ébredünk fel a bűnnek álmából. Serkenj fel, aki aluszol és felragyog tenéked Krisztus! De míg a földnek színe évente csak egyszer ujul meg, belső emberünk, a lelkünk a Szentlélek által napról-napra megújul. Sőt nemcsak a lelkünk ujul meg, hanem körülöttünk is minden. Az Ur gyermekei erőről-erőre jutnak, mignem megjelennek Isten előtt a Sionon. Ezsdrásról olvassuk, hogy erős szízzel törekedett keresni és cselekedni az Ur törvényét, valamint tanítani azt. Ezsd. 7,10. A zsoltáríró is így imádkozik: Az erős lelket újíts meg bennem. 51. Zsoltár 12. Új éneket adott szájamba, a mi Istenünknek dicséretét. 40. Zsoltár 4. Énekeljetek Istennek, énekeljetek; énekeljetek királyunknak, énekeljetek. Mert az egész föld királya az Isten, énekeljetek bölcsességgel. 47. Zsolt. 7.—8. Tehát énekeljünk bölcsességgel, azaz istenfélelemmel szivünkben.

Uram, szeretem a te házában való lakozást. Az istenfélő, a Szentlélek által újjászülött embert nagyon vonza az Isten háza, az Isten hajléka. Mily szerelmetesek a Te hajlékaid Seregeknek Ura. Kivánczik, sőt emésztődik lelkem az Urnak tornácai után. 84. Zsolt. 2.—3. A Te kegyelmedből elmélkedünk oh Isten a Te templomodnak belsejében. Istenfélő gondolatokkal szivünkben vegyünk részt az istentiszteleten, akkor biztosan áldásunkra lesz. Én pedig mint zöldelő olajfa Isten házában, bizom Isten kegyelmében mindörökkön örökké. 52. Zsolt. 10. Olaszországban láttam olajfa erdőket. Ennek a fának szürkészöld a levele. Igen öreg fák is voltak itt, úgyhogy törzsük hosszában szétnyílt, mint egy könyv, de még mindig termettek és a gyümölcsözéstől meg nem szüntek. A Szentírás egy helyen azt mondja, hogy az Ur gyermekei közül a legkisebb is ezerre nő.

De ha már felébredtünk a bűn álmából, meg is kell érnünk az örökkévalóság számára. Sok harc, sok küzdelem, állandó harc vár reánk. De Jézus velünk van és megerősít minden jóra. Így istenfélő ember így imádkozott: Uram segíts, hogy erőmet ne védekezésre, hanem közbenjárásra és szolgálatra használjam fel. A Sátán mindig szét akarja forgácsolni erőinket, de hitben tekintsünk fel mindig Jézusra és akkor ez nem fog neki sikerülni. Engedjük szivünket a Szentlélek által állandóan megújítani.

R. M.

HIREK.

Két új lap. „Az Egység útján” havi folyóirat. Célja a katolikus és protestáns hívek közeledésének előmozdítása. Elismerésre, sőt csodálatra méltó, hogy akadtak emberek, akik ilyen nagy céllal mertek lapot indítani. Ma szinte hihetetlennek tartjuk két ennyire ellentétes tábor egyesítését, de holnap talán már lehetségesnek fog látszani. A lap első cikke a Magyar ima-táborról szól és a jövőben is mindig ezzel kezdődik majd minden szám. Az ima nem ismer túl nagyot és elérhetetlent, mert Isten felé tekint. Isten előtt semmi sem lehetetlen. Aki Istenhez imádkozik mindent lehetségesnek, elérhetőnek tart. Gondoljunk arra, hogy Jézus is ezért az egységért könyörgött az Atyához. Higyjünk az egységben, imádkozzunk és dolgozzunk érte.

„Magyar Református Ébredés”, megjelenik havonta kétszer, nyolc oldalnyi terjedelemben. Az első cikkben „Parancsnak engedelmeskedünk” olvassuk: „A talentumok Ura parancsolta, hogy látásainkat írjuk meg. Lehet, hogy sokan látnak így, lehet, hogy kevesen. Mindegy. Nekünk el kell mondanunk, meg kell írunk, a háztetőkről kell hirdetnünk, hogy a magyar életnek nincs más megújítója, rendb hozója, meggyógyítója és jövőt teremtője, egyesegyedül Jézus Krisztus.” Mi örömmel olvassuk e sorokat és szívből kívánjuk a jó Atya leg-gazdagabb áldását erre a munkára. Csak ajánlhatjuk, hogy olvasóink közül is minél többen fizessenek elő erre az új lapra.

Ugy gondoljuk, hogy jól cselekszünk, ha e helyen említjük meg, hogy a Tábor Diakonissza Szanatóriumban gyakran van alkalom valamilyen téren munkálkodni. Aki sulyt helyez arra, hogy nem csupán pénzért dolgozzon akármit, hanem munkájával magasabb célok szolgálatában is kíván állani, az itt sokféle-képpen fejthet ki tevékenységet. Kellenek olykor ápolónők, gyermekgondozónők, máskor konyhában és kertben van hiány munkaerőben. Aki valamilyen munkát szívesen vállalna, írjon Budakeszire felvilágosításért.

Szerkesztői rovat.

Ujabbán mind ritkábban érkeznek gyülekezeti hírek szerkesztőségünkbe. Mi csak úgy közölhetünk valamit lapunkban, ha azt hozzánk beküldik. Korábban, amíg a szerkesztő sokat utazott és látogatta gyülekezeteinket ő maga számos hirt közölhetett kis lapunkban. De különösen a mai nehéz utazási viszonyok következtében, a szerkesztő mind ritkábban szánhatja magát rá, hogy vonatra üljön. Főként ezért és más fontos szempontokból is, a gyülekezeteink látogatását Sebele György és Hecker Ádám felügyelő testvérek vállalták. Így az összmunkánk két körzetbe lett beosztva. Ezért szeretettel kérem első sorban a két megneve-

zett prédikátor testvért, hassanak oda, hogy minden eseménynek legyen gazdája, aki felelősséget érez a jelentéstételért. Ha ezt egy kevésszer szeretettel és gondossággal fogják intézni, úgy hamarosan akadnak, különösen fiatalabb erők, akik örömmel fognak minden eseményről rövid jelentést küldeni szerkesztőségünkbe. Meg vagyunk győződve arról, hogy a hírek nemcsak kíváncsiságot fognak kielégíteni, de nagyon buzdítólag fognak hatni mindenkire és fogják erősíteni is az összetartozási érzésünket. Kérjük általában a prédikátor testvéreket, ifjúsági vezetőket és mindenkit, aki örömet lelné abban, hogy írásával örömet és áldást szerezzen felebarátjának, bátran küldjön akár rövid cikkeket, akár rövid jelentéseket szerkesztőségünkbe. Amennyiben lehetséges mindent sorra fogunk venni. A Békeharang olvasóinak tábora meghaladja legnagyobb gyülekezeteink számát is, úgy hogy aki itt szólal meg, sok száz embernek szerezhet örömet.

A nemrégiben elhunyt Hegedüs Lóránt, ny. miniszterrel, akiről annak idején keresztyén hívő körökben sokat beszéltek, a napokban olvastuk a következőket. Már súlyos beteg volt és testvérel egy szanatóriumban tartózkodott. Itt mondotta: „Jézus a világ ősi melódiája, mely keresztül ömlik rajtunk! Míg beszélek róla, Jézusnál vagyok. Ez az én ünnepem! Ha Vele vagyok, széthullanak a bánatkövek és szétmállanak a gondkavicsok, melyeket az élet elének tett. Szerencsétlen ember vagyok. Elhibáztam az életemet. De ha Órá gondolok, akkor érzem, hogy megszületett a szenvedések szentsége, s az az isteni szerelem ért le a földre. Mert Jézus óriási szeretettel érkezett a földre. Ő a kék ég. Ő a felhangzó pacsirta dal. Ő a rügyező ág. Ő a lény, mely a háborgó tengerre esik. S Ő a gyermek kacagása, aki az anyját keresi. Ő elhozta nekünk az emberség tavaszát, ez a tavasz ma is itt van. Mellel sugárzást hozott mindenkinek, aki szeretetben hisz s minden elesettnek aki fel akar támadni . . .”

A *tékozló fiu útján* címen jelent meg Dr. Ecsedi Aladárnak ifjak számára írott könyve. A Biszó rajzokkal illusztrált könyv ára 2 P.

Hazám címen jelent meg ugyancsak Dr. Ecsedi Aladárnak újabb szindarabos kötete, amelyben hazafias, háborus jelenetek és szindarabok vannak. Március 15-re különösen alkalmas. Ára előadási joggal együtt 5 P. A könyvek megrendelhetők Tahitótfalu, Pest vm. címen és kaphatók a könyvkereskedésekben.

Kiadja: Keresztyén Könyvesház korl. fel.
Szövetkezet, Budapest, VI., Felsőerdősor 5.

Felelős kiadó és szerkesztő:
Tessényi János, Budakeszi, F6-u. 5.

Nyomatott: Kultura könyvnyomdában, Kaposvár.
Nyomdáért felöl: Henczer István.